

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.16.2022

Katowice, dnia 22 kwietnia 2022 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/286/22 Rady Gminy Olsztyn z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zlokalizowanego w rejonie ulicy Południowej i Olsztyńskiej w miejscowości Turów w gminie Olsztyn.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 15 marca 2022 r. Rada Gminy Olsztyn podjęła uchwałę w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zlokalizowanego w rejonie ulicy Południowej i Olsztyńskiej w miejscowości Turów w gminie Olsztyn*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: upzp) w dniu 23 marca 2022 r. Rada Gminy Olsztyn przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 15 marca 2022 Nr XXIV/286/22 oraz dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 20 kwietnia 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. *o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych* (Dz.U.2021.724 t.j. z 2021.04.20, zwanej dalej ustawą wiatrakową) w związku z art. 15 ust. 3a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz.U.2022.503 t.j. z 2022.03.02), bowiem Rada Gminy Olsztyn nie ustaliła maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, zakładając w planie jej realizację na terenie IITE/R - jako terenie infrastruktury technicznej.

Z wyjaśnień złożonych przez Burmistrza Olsztyna (pismo z dnia 21 kwietnia 2022 r.) wynika, iż całkowita wysokość urządzeń wiatrakowych wynosi 32,896 m plus 13 m promień wirnika, a w przedmiotowej sytuacji plan nie przewiduje lokalizacji nowych elektrowni, lecz adaptuje stan istniejący.

Na uwagę zasługuje fakt, iż teren IITE/R ma ustalone przeznaczenie w planie jako: *obiekty, urządzenia i sieci powiązane z zaopatrzeniem w energię elektryczną oraz uprawy rolne*, i w powołanych wyjaśnieniach z dnia 21 kwietnia 2022 r. Gmina Olsztyn podnosi, iż ustalenia dotyczą stanu istniejącego czyli zrealizowanych na tym terenie elektrowni wiatrowych. Można byłoby się zgodzić z argumentem gminy, że ustalenia planu odnoszą się jedynie do obiektów już istniejących gdyby przeznaczenie terenu ustalone było jako utrzymanie istniejących urządzeń i sieci powiązanych z zaopatrzeniem w energię elektryczną a nie *obiekty, urządzenia i sieci powiązane z zaopatrzeniem w energię elektryczną oraz uprawy rolne*.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy wiatrakowej *plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej określa maksymalną całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej*. Dla terenu IITE/R, który przewiduje między innymi lokalizację elektrowni wiatrowych, wyznaczono maksymalną wysokość budowli - 40 m. Jednak całkowita wysokość urządzeń wiatrakowych wynosi obecnie 32,896 m plus 13 m promień wirnika, co w sumie daje wysokość 45,896 m, i od takiej wysokości wprowadzona została strefa oddziaływania od tych obiektów. Po weryfikacji rysunku planu organ nadzoru stwierdził, że dopuszczono możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych w strefie oddziaływania obiektów i urządzeń OZE oraz wyznaczono strefę ochronną od OZE na rysunku w obszarze, którego granice wyznaczone są z uwzględnieniem maksymalnej, całkowitej wysokości (x10) elektrowni wiatrowych ustalając to jako oznaczenie pozostałe.

Wyznaczając zatem w planie wysokość budowli - 40 m, przy założeniu zmniejszenia wysokości istniejących elektrowni powstaje wewnętrzna sprzeczność ustaleń uchwały, co stanowi rażące naruszenie prawa. Nie można przyjąć takiego założenia, że ustalona wysokość budowli - 40 m, jest równocześnie całkowitą wysokością elektrowni wiatrowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy wiatrakowej, a zamierzeniem gminy było obniżenie wysokości przyszłych elektrowni wiatrowych w stosunku do istniejących obiektów, gdyż jednocześnie wyznaczona została strefa oddziaływania od elektrowni wiatrowych o promieniu 458,90 m.

Rada Miejska w Olsztynie naruszyła również art. 7 ust. 1 pkt. 2 ustawy wiatrakowej, zgodnie z którym plan miejscowy przewidujący lokalizację elektrowni wiatrowej sporządzany jest co najmniej dla obszaru o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy. W omawianej sprawie, gmina wykroczyła ze strefą oddziaływania obiektów i urządzeń OZE poza granice planu miejscowego, wykraczając tym samym z ograniczeniami w zabudowie (o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o wiatrakach) poza granice obszaru objętego planem. Przepis art. 7 ustawy wiatrakowej jednoznacznie natomiast wskazuje, że obszar ten ma zawierać się w granicach planu, który dopuszcza lokalizację elektrowni wiatrowych.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Olsztyn Nr XXIV/286/22 z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zlokalizowanego w rejonie ulicy Południowej i Olsztyńskiej w miejscowości Turów w gminie Olsztyn, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Olsztynie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Olsztynie.

Z up. Wojewody Śląskiego

Bożena Goldamer - Kapala

Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Gminy Olsztyn

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.